

Til § 2.

Udkastets anvendelse på andre, der er ansat om bord.

Stk. 1 svarer til sømandslovens § 83, stk. 1, hvorefter visse af lovens bestemmelser får tilsvarende anvendelse på personer, der er ansat om bord af andre end rederen (skibsføreren). Som nævnt i bemærkningerne til § 1 omfatter stk. 1 dog også de hos rederen ansatte personer, der om bord udfører arbejde, som ikke kan betegnes som skibstjeneste, f. eks. en garantimester.

De bestemmelser, der finder anvendelse på denne persongruppe, svarer til de i sømandslovens § 83 opregnede bestemmelser, dog at man desuden har medtaget bestemmelserne i udkastets § 11 om ret til afsked og hjemrejse for statens regning i tilfælde af graviditet, § 33, stk. 2 og 3 om statens betaling af begravelsesudgifter m. m. i visse tilfælde og § 48 om værn mod ulykkestilfælde og sundhedsfarlig påvirkning.

I stk. 2 foreslås det, at handelsministeren efter indhentet udtalelse fra Søfartens Fællesråd kan bestemme, at kun de i stk. 1 opregnede bestemmelser skal finde anvendelse på det af rederen til tjeneste på et passagerskib ansatte restaurationspersonale og andet til betjening af passagererne ansat personale.

Forslaget tager navnlig sigte på personale ansat i cafeterier, kiosker o. lign. på færger. Bl. a. som følge af korte overfartstider adskiller dette personales arbejdsforhold sig ofte ikke i væsentlig henseende fra arbejdsforholdene for det tilsvarende i land beskæftigede personale. På nogle færger er det omhandlede personale ikke ansat af rederen, men af en selvstændig restauratør, og personalet vil i så fald ikke være omfattet af sømandslovens bestemmelser angående tjenesteaftalen, herunder bestemmelserne om sygehyre, pleje m. v., men alene af de i udkastets § 2, stk. 1 nævnte bestemmelser. De pågældende vil derimod være omfattet af de for arbejdstagere i land gældende bestemmelser, herunder normalt sygeforsikringslovens bestemmelser om dagpenge under sygdom. Da det kan være bedst stemmende med såvel de ansattes som arbejdsgiverens interesser, at det nævnte personale, også når det er ansat af rederen, kun er omfattet af de i udkastets § 2, stk. 1 opregnede bestemmelser, foreslås en hertil sigtende dispensationsbestemmelse optaget i loven.

I stk. 3 bestemmes, at de af stk. 1 og 2 omfattede personer er pligtige at udføre det arbejde, skibsføreren finder nødvendigt for skibets sikkerhed. Bestemmelsen svarer med en redaktionel ændring til sømandslovens § 83, stk. 2.

I stk. 4 fastsættes, at bestemmelserne i stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse på personer, der med-

tages om bord i medfør af sølovens § 70. Bestemmelsen svarer til sømandslovens § 84 med den ændring, at de pågældende også skal være pligtige at udføre det for skibets sikkerhed nødvendige arbejde.

*Til § 3.**Aftalens indgåelse.*

Paragraffen foreskriver, hvilke krav der stilles til form og indhold for en tjenesteaftale mellem en reder eller dennes befuldmægtigede og den enkelte søfarende, samt hvilke offentligt påbudte bevisligheder den søfarende skal være i besiddelse af ved forhyringen.

Bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.* foreskriver, at rederen skal sørge for, at der oprettes en skriftlig aftale med sømanden om ansættelsesvilkårene. I udkastets § 40 er foreslået en tilsvarende bestemmelse angående skibsføreren's tjenesteaftale. I sømandslovens § 1, der vedrører skibsføreren's tjenesteaftale, er foreskrevet en lignende udtrykkelig pligt for rederen. For det øvrige skibsmandskab bestemmer lovens § 11, stk. 2, at tjenesteaftalen skal indføres i skibsbehandlingenslisten og i afregningsbogen.

Kravet om skriftlighed omfatter alle aftaler om skibstjeneste, såvel aftale om ansættelse til tjeneste på et bestemt skib (forhyring) som aftale om ansættelse til skibstjeneste i rederiet som sådant (rederiansættelse), men der er, som efter gældende ret, jfr. sømandslovens § 11, stk. 4, intet til hinder for, at aftalen kan henvise til en tarifaftale (kollektiv overenskomst). Skriftlighedskravet gælder også ændringer i den oprindelige aftale.

Tilsidesættelse af kravet om skriftlighed medfører ikke, at en mundtlig aftale bliver ugyldig. Derimod kan undladelse af at oprette en skriftlig kontrakt efter udkastets §§ 67 og 69 medføre bødestraf for rederen eller skibsføreren. Undladelse af at sørge for oprettelse af en skriftlig aftale kan også i bevismæssig henseende komme rederen til skade i tilfælde af uenighed om aftalens indhold.

Forhyringsaftalen skal efter *stk. 1, 2. pkt.* indeholdes i en af handelsministeren godkendt formular til hyrekontrakt. Dette gælder også ved en rederiansat sømands forhyring med det enkelte skib, medens selve aftalen om rederiansættelsen blot skal foreligge skriftlig. Om hyrekontraktsformularens form og indhold henvises til det nedenfor om *stk. 3* og 4 anførte samt til den af kommissionen i skrivelse af 2. september 1968 med bilag afgivne indstilling til handelsministeriet, der er optaget som bilag nr. 3.

Svarende til sømandslovens § 9, stk. 1 er i *stk. 2* optaget en bestemmelse om, at skibsføreren på rederens vegne kan ansætte det fornødne mandskab. Nødvendigheden af udtrykkeligt at fastslå en sådan